

Mēs darām lielu darbu un nevaram iet lejup

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs
Otrais padomnieks Augstākajā Prezidijā

Mēs nevaram un mēs nedrīkstam ļaut sev novirzīties no mūsu svētā pienākuma. Mēs nevaram un nedrīkstam pārtraukt koncentrēties uz to, kas ir pats svarīgākais.

Mani dārgie brāļi, es jau dažus mēnešus zināju vēstījumu, ko vēlos šodien jums sniegt. Šajā laikā es meklēju stāstu, kas ilustrētu to, ko es vēlos pateikt. Es meklēju stāstu par lauksaimniecību. Es meklēju stāstu par dzīvniekiem. Par godu elderam Skotam es meklēju stāstu par kodoltehnoloģijām, un par godu prezidentam Monsonam es meklēju stāstu par baložu audzēšanu.

Galū galā viens stāsts man atkārtoti nāca prātā — stāsts, kas ir iespaidies manā atmiņā pirms daudziem, daudziem gadiem. Tas nav par lauksaimniecību, dzīvniekiem, kodoltehnoloģijām un baložiem. Jūs uzminējāt — tas ir par aviāciju. To sauc „Stāsts par gaismas spuldzi”.

Stāsts par gaismas spuldzi jeb par vissvarīgākā aizmirstānu

Kādā tumšā decembra naktī pirms 36 gadiem „Lockheed” 1011 lielā reaktīvā lidmašīna cieta avāriju Floridā Evergleidā, bojā ejot vairāk nekā 100 cilvēkiem. Šis šausmīgais negadījums bija viena no briesmīgākajām avārijām Savienoto Valstu vēsturē.

Interesants fakts saistībā ar šo negadījumu ir tas, ka visas lidmašīnas svarīgās daļas un sistēmas darbojās nevainojami — lidmašīna būtu varējusi drošībā nolaisties tās mērķī, Maiami, kas bija tikai 20 jūdzes (32,2 km) tālāk.

Tomēr nolaišanās laikā apkalpe ievēroja, ka viena zaļā gaisma vairs nedeg — gaisma, kas norāda, vai priekšējais piezemēšanās mehānisms ir sekmīgi nostrādājis. Piloti pārtrauca nolaišanos, novietoja lidmašīnu autopilotā cirkulējošā režīmā virs darvas melnumā esošās Evergleidas un savu uzmanību pievērsa problēmas izpētei.

Viņi bija tik aizņemti ar savu izpēti, ka neaptvēra, ka lidmašīna pakāpeniski laidās arvien tuvāk un tuvāk tumšajam mūklājam, kas bija apakšā. Brīdī, kad kāds pamanīja to, kas notiek, bija jau pārāk vēlu, lai izvairītos no katastrofas.

Pēc šīs nelaimes izmeklētāji centās noskaidrot iemeslu. Nolaišanās mehānisms patiešām bija darbojies atbilstoši. Lidmašīna bija nevainojamā mehāniskajā kārtībā. Viss strādāja atbilstoši — viss, izņemot vienu lietu: vienu izdegušu gaismas spuldzi. Šī mazā spuldzīte, kas maksā aptuveni 20 centus, iesāka notikumu ķēdi, kas galū galā izraisīja vairāk nekā 100 cilvēku traģisku bojāeju.

Protams, nestrādājošā gaismas spuldze neizraisīja šo negadījumu; tas notika tāpēc, ka apkalpe pievērsa savu uzmanību kaut kam, kas tajā brīdī likās svarīgs, — kamēr aizmirsā par vissvarīgāko.

Pievērsiet savas sirdis tam, kas ir pats svarīgākais

Tendence koncentrēties uz nenozīmīgo, neievērojot svarīgo, gadās ne tikai pilotiem — bet ikvienam. Mēs visi esam pakļauti šim riskam. Vadītājam, kurš koncentrējas uz ceļu, ir daudz lielāka iespēja sasniegt savu galamērķi bez satiksmes negadījuma nekā vadītājam, kurš sūta pa savu tālruni īsziņas.

Mēs zinām, kas ir pats svarīgākais dzīvē — Kristus gaisma māca to katram. Mums kā uzticīgiem Pēdējo Dienu svētajiem ir Svētais Gars kā pastāvīgs pavadonis, kas māca mums lietas, kam ir mūžīga vērtība. Es domāju, ka jebkurš priesterības nesējs, kas šodien dzird manu balsi, ja viņu palūgtu sagatavot runu par tēmu „Kas ir pats svarīgākais?”, varētu to paveikt lieliski. Mūsu vājība ir nespēja rīkoties atbilstoši savai sirdsapziņai.

Apstājieties uz brīdi un pārbaudiet, kam pievērsta jūsu sirds un domas. Vai jūs koncentrējaties uz to, kas ir pats svarīgākais? Tas, kā jūs pavadāt savu kluso laiku, var sniegt vērtīgu mājienu. Kam pievēršas jūsu domas, kad jums nav steidzamu darbu? Vai jūsu domas un sirds ir pievērsta pārejošām lietām, kas svarīgas ir tikai kādu brīdi, vai arī tam, kas ir pats svarīgākais?

Kādu skaudību jūs turat sevī? Kādus attaisnojumus jūs atrodat, lai jūs nebūtu tāds vīrs, tēvs, dēls un priesterības nesējs, kādam jums vajadzētu būt? Kas novērš jūsu uzmanību no jūsu pienākumiem vai traucē jums pildīt savus aicinājumus daudz uzcītīgāk?

Dažkārt tas, kas mūs novērš, nav slikts pats par sevi; bieži tas var likt mums pat justies labi.

Ir iespējams pat labas lietas darīt par daudz. Viens piemērs var būt tēvs vai vectēvs, kurš stundu pēc stundas meklē savus priekštečus, kamēr nevērīgi izturas vai izvairās no kvalitatīva vai jēgpilna laika pavadīšanas ar saviem paša bērniem vai mazbērniem. Cits piemērs var būt dārznieks, kurš pavada savas dienas, ravējot no zemes nezāles, tai pat laikā ignorējot garīgās nezāles, kas draud nosmacēt viņa dvēseli.

Pat dažas Baznīcas programmas var novirzīt uzmanību, ja mēs tām pievēršamies par daudz vai ļaujām tām valdīt pār mūsu laiku un mūsu uzmanību, pazaudējot to, kas ir pats svarīgākais. Mums dzīvē ir nepieciešams līdzsvars.

Ja mēs patiesi mīlam mūsu Debesu Tēvu un Viņa bērnus, mēs izrādām šo mīlestību ar savu rīcību. Mēs piedodam cits citam un cenšamies darīt labu, jo „mūsu vecais cilvēks ticis līdzī [Kristum]”¹ Mēs pieskatām „bāriņus un atraitnes viņu bēdās,” un pasargājam „sevi no pasaules ... neapgānītu.”²

Mani dārgie priesterības brāļi, mēs dzīvojam pēdējās dienās. Jēzus Kristus evaņģēlijs ir atjaunots uz zemes. Dieva priesterības atslēgas ir atkal dotas cilvēkam. Mēs dzīvojam gaidīšanas un sagatavošanās laikmetā. Dievs mums ir uzticējies sagatavoties pašiem, sagatavot savas ģimenes un mūsu pasauli nākamajai rītausmai — dienai, kad Dieva Dēls

„nāks no debesīm, ... atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei,”³ un sagatavoties Viņa valdīšanai Tūkstošgadē.

Mums ir uzticēta svētā priesterība un dota atbildība ar spēku un tiesībām rīkoties kā pārstāvjiem mūsu Debesu Ķēniņam.

Šīs lietas ir pašas svarīgākās. Tās ir lietas, kurām ir mūžīga vērtība un kuras ir pelnījušas mūsu uzmanību.

Mēs nevaram un mēs nedrīkstam ļaut sev novirzīties no mūsu svētā pienākuma. Mēs nevaram un nedrīkstam pārtraukt koncentrēties uz to, kas ir pats svarīgākais.

Nehemija

Nehemija no Vecās Derības ir labs piemērs tam, kā saglabāt vērtību un apņēmtos svarīgā uzdevumā. Nehemija bija israēlietis, kurš dzīvoja trimdā Babilonā un kalpoja par dzērienu devēju ķēniņam. Kādu dienu ķēniņš vaicāja Nehemijam, kāpēc viņš izskatās tik bēdīgs. Nehemija atbildēja: „Kā gan lai mans vaigs nebūtu noskumis, kad pilsēta, manu tēvu kapu vieta, ir izpostīta un tās vārti sadedzināti ugunī?”⁴

Kad ķēniņš to dzirdēja, viņa sirds atmaiga, un viņš deva Nehemijam atļauju atgriezties Jeruzālemē un atjaunot pilsētu. Tomēr ne visi bija priecīgi par šo plānu. Patiesībā vairāki valdnieki, kuri dzīvoja netālu no Jeruzālemes, bija ļoti sadusmoti, „ka kāds ir atnācis, lai rūpētos par Israēla bērniem.”⁵ Šie vīri „ļoti saskaitās un zobojās par jūdiem.”⁶

Būdams bez bailēm, Nehemija neļāva šai pretestībai viņu aizkavēt. Tā vietā viņš organizēja savus spēkus un darbaspēku un virzīja uz priekšu pilsētas atjaunošanu, jo „tautai radās jauna darba drosme.”⁷

Taču, kad sāka celties pilsētas sienas, pretestība pastiprinājās. Nehemijas pretinieki draudēja, rīkoja sazvērētības un izsmēja. Viņu draudi bija ļoti reāli, un tie kļuva tik biedējoši, ka Nehemija atzinās: „Viņi visi centās mūs ... iebiedēt.”⁸ Par spīti briesmām un vienmēr pastāvošajiem iebrukuma draudiem darbs virzījās uz priekšu. Tas bija satraukts laiks, jo, „kamēr [celtnieki] cēla, [viņi] bija apjozti ar savu zobenu ap gurniem.”⁹

Darbam turpinoties, Nehemijas ienaidnieki kļuva aizvien izmisīgāki. Četras reizes viņi lūdza viņu doties prom no drošās pilsētas un satikties ar viņiem, lai atrisinātu viņu konfliktu, taču Nehemija zināja, ka viņu nolūks bija nodarīt viņam ļaunumu. Katru reizi, kad viņi tuvojās viņam, viņš atbildēja ar to pašu atbildi: „Es daru lielu darbu un nevaru iet ... lejup.”¹⁰

Cik lieliska atbilde! Esot ar skaidru un nemaināmu mērķi, ar lielu apņēmtos, Jeruzālemes sienas auga, līdz tās tika atjaunotas 52 apbrīnojamu dienu laikā.¹¹

Nehemija atteicās ļaut traucējumiem aizkavēt sevi no tā, ko Tas Kungs vēlējas, lai viņš darītu.

Mēs neiesim lejup

Mani uzmundrina un iedvesmo daudzie priesterības nesēji šodien, kuriem ir līdzīgas sirdis un domas. Līdzīgi Nehemijam jūs mīlat To Kungu un cenšaties vairot priesterību, ko jūs nesat. Tas Kungs mīl jūs un zina par jūsu sirds šķīstību un jūsu apņemšanās nelokāmību. Viņš svēta jūs ar uzticību, vada jūsu dzīvi un lieto jūsu dāvanas un talantus Savas valstības celšanai uz šīs zemes.

Tomēr ne visi ir tādi kā Nehemija. Pastāv iespējas laboties.

Es prātoju, dārgie priesterības brāļi, ko varētu paveikt, ja mums visiem, līdzīgi kā Nehemijas ļaudīm, „būtu darba drosme”. Es domāju par to, kas varētu tikt paveikts, ja mēs atņemtu bērna dabu¹² un apņemtos no sirds un dvēseles kļūt par cienīgiem priesterības nesējiem un patiesiem Tā Kunga, Jēzus Kristus, pārstāvjiem.

Padomājiet kādu brīdi, ko mēs varētu paveikt mūsu personīgajā dzīvē, mūsu profesionālajā dzīvē, mūsu ģimenēs, mūsu bīskapijās un draudzēs. Padomājiet, kādā veidā Dieva valstība varētu progresēt visā pasaulē. Padomājiet, kā pati pasaule varētu tikt pārvērsta uz labo pusi, ja katrs vīrs, kurš nes Dieva priesterību, apjoztu savus gurnus un dzīvotu atbilstoši savam patiesajam potenciālam, būdams pievērsts savas dvēseles dziļumos, paties un uzticīgs priesterības vīrs, apņēmies uzcelt Dieva valstību.

Ir viegli zaudēt koncentrēšanos — pievērsties vienai izdegušai gaismas spuldzei vai nelaiptu cilvēku nepieklājīgai rīcībai, lai kāds arī būtu viņu motīvs. Taču padomājiet par spēku, kas mums varētu būt kā atsevišķiem cilvēkiem un kā priesterības pulkam, ja uz katru kārdinājumu zaudēt koncentrēšanos vai pazemināt mūsu standartus — Dieva standartus — mēs atbildētu: „Es daru lielu darbu un nevaru iet.”

Mēs dzīvojam laikos, kad ir lieli izaicinājumi un lielas iespējas. Tas Kungs meklē tādus vīrus kā Nehemija — uzticīgus brāļus, kuri pilda priesterības zvērestu un derību. Viņš tiecas dabūt Savā pusē apņēmīgus cilvēkus, kuri uzcītīgi veic Dieva valstības celšanas darbu, — tos, kuri, kad sastopas ar pretestību un kārdinājumu, saka savā sirdī: „Es daru lielu darbu un nevaru iet.”

Kad saskaras ar pārbaudījumu un ciešanām, viņi atbild: „Es daru lielu darbu un nevaru iet.”

Kad saskaras ar izsmieklu un pārmetumiem, viņi paziņo: „Es daru lielu darbu un nevaru iet.”

Mūsu Debesu Tēvs meklē tos, kuri atsakās ļaut kaut kamniecīgam kavēt tos savā virzībā uz mūžīgo. Viņš meklē tos, kuri neļaus bezrūpības valdzinājumam vai pretinieka slazdiem novērst viņus no darba, ko Viņš tiem ir uzdevis paveikt. Viņš meklē tos, kuru rīcība saskan ar viņu vārdiem, — tos, kuri saka ar pārlicību: „Es daru lielu darbu un nevaru iet.”

Es sniedzu svinīgu liecību, ka Dievs dzīvo un rūpējas par katru no mums. Viņš izstieps Savu roku un atbalstīs tos, kuri pieņem un nes priesterību ar godu, jo šajās pēdējās dienās Viņam ir liels darbs, kas mums jāveic.

Evaņģēlijs nenāk no cilvēka. Baznīcas doktrīna nav kāda cilvēka labākais minējums saistībā ar senatnes Rakstiem. Tā ir Debesu patiesība, ko atklājis Pats Dievs. Es liecinu, ka Džozefs Smits redzēja to, ko viņš teica, ka redzēja. Viņš patiešām raudzījās debesīs un sazinājās ar Dievu Tēvu un Dēlu, un eņģeļiem.

Es sniedzu liecību, ka Debesu Tēvs runā uz tiem, kuri meklē Viņu garā un patiesībā. Es esmu liecinājis pats savām acīm un ar prieku liecinu, ka mūsdienās Dievs runā caur Savu pravieti, gaišreģi un atklājēju, Tomasu S. Monsonu.

Mani dārgie brāļi, līdzīgi Nehemijam mums ir liels darbs, kas jāveic. Mēs stāvam, domājot par savu nākotni. Mana dedzīga lūgšana ir, lai, par spīti kārdinājumiem, mēs nekad nepazeminātu savus standartus; lai, par spīti traucējumiem, lai no kurienes tie nāktu, mēs nezaudētu koncentrēšanos uz to, kas ir pats svarīgākais; lai mēs stāvētu apņēmības pilni un kopā, plecu pie pleca, drosmīgi nesot Tā Kunga, Jēzus Kristus, karogu.

Es lūdzu, lai mēs būtu cienīgi nest Visuvarenā Dieva svēto priesterību un katrs paceltu savu galvu un ar stingru balsi paziņotu pasaulei: „Mēs darām lielu darbu, un mēs neiesim lejup.” Svētajā Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Romiešiem 6:6.
2. Skat. Džozefa Smita tulkojums, Jēkaba v. 1:27.
3. 1. tesalonīķiešiem 4:16.
4. Nehemijas 2:3.
5. Nehemijas 2:10.
6. Nehemijas 4:1.
7. Nehemijas 4:6.
8. Nehemijas 6:9.
9. Nehemijas 4:18.
10. Nehemijas 6:3.
11. Skat. Nehemijas 6:15.
12. 1. korintiešiem 13:11.